

Zprávy a oznámení

Kněžský den v Č. Budějovicích

V úterý 11. října se v Českých Budějovicích koná kněžský den. Z tohoto důvodu nebude v Rožmitále sloužena večerní mše sv. v městském kostele

Svatba

Po delší době se bude konat ve farním kostele ve Starém Rožmitále svatba. Naše farnice slečna Michaela Čížková uzavře sňatek s panem Karlem Šmatlákem z Březnice. Stane se tak při mši sv. v sobotu 15. října ve 12.00 hod.

Přednáška ČKA

V pátek 21. října zve místní pobočka České křesťanské akademie na přednášku Šárky Špačkové na téma Fair trade – co je a co není spravedlivý obchod. Začátek je v 18.00 hod. v Brdském památníku. Z důvodů konání této akce bude mše sv. ve Voltuši sloužena již od 16.30 hod. a mše v městském kostele v Rožmitále již od 17.30 hod.

Sbírka na misie

Výtěžek kostelních sbírek v neděli 23. října bude odeslán na pomoc misím.

Koncert z díla J. J. Ryby

V neděli 23. října se od 16 hodin uskuteční ve farním kostele Povýšení sv. Kříže koncert k výročí narození Jakuba Jana Ryby (* 26. 10. 1765). Na programu: Koncert pro housle a orchestr z r. 1784, Symfonie C dur a Kasace C dur. Účinkují: Jiří Šimáček, ředitel ZUŠ V. Talicha Beroun, Orchestr Konzervatoře Plzeň s dirigentem Jiřím Štruncem. Vstupné je dobrovolné.

Úmysly mší svatých od 10. do 23. října 2005

Ranní mše sv.

R: Ne 8.30 hod.

R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále

m: Čt 8.00 hod.

m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Večerní mše sv.

M: Út, St, Pá, So 18.00 hod.

M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

V: Pá 17.00 hod.

V - kaple sv. Anny ve Voltuši

Po 10.10.	mše sv. není	Po 17.10.	mše sv. není
Út 11.10.	mše sv. není	Út 18.10. M	Za rodiče Josefa a Marii Tolmovy a Karla a Marii Kloudovy
St 12.10. M	Za Antonii Melicharovou	St 19.10. M	Za rodinu Bahenských, Panků, Wiesingerů, Kalinů, Příbáňů a Staníků
Čt 13.10. M	na dobrý úmysl	Čt 20.10. M	na dobrý úmysl
Pá 14.10. V M	na dobrý úmysl Za Františku Janotovou	Pá 21.10. V 16.30 ! M 17.30 !	na dobrý úmysl Za rodinu Holanovu
So 15.10. M	Za Emila Konečného	So 22.10. M	na dobrý úmysl
Ne 16.10. R	Za rodiče Beranovy, syna a snachu, rodinu Merglovu a Bretlovu	Ne 23.10. R	Za farnosti

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem ☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 19. 10. 2005. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová V příspěvcích Z historie je doslovným citacím z farní kroniky ponechán jejich původní pravopis i styl. úprava.

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 17 Ročník II

8. října 2005

Posvícení

Toto číslo Farního zpravodaje vychází v předvečer velké slavnosti: Slavíme 100 let od dokončení přestavby a posvěcení městského kostela. Zavítá mezi nás arcibiskup pražský kardinál Miloslav Vlk.

A já mám velikou radost, že při tomto výročí nemusíme pouze vzpomínat, jak byli naši předkové schopní a obětaví, když dokázali tento krásný kostel vystavět, ale můžeme konstatovat, že jejich následovníci – rožmitálští farníci – dokázali tento kostel ještě zkrášlit. Jeho interiér nyní skutečně září a je to stejně tak jako před sto léty jedině zásluhou obětavých lidí, kteří mají rádi své město, kostel a Pána Boha. Věnovali mnoho peněz, času, starostí a námahy tomu, aby místo, kde se setkáváme s Bohem i mezi sebou navzájem mělo důstojný vzhled.

Vždyť by nám kostel a každá mše sv. v něm měly trochu přiblížit nebe. Každá liturgie je svátkem. A svátek chceme slavit přirozeně v co nejhezčím prostředí. Jistě je důležitější, než jak vypadá kostel, vzhled nitra každého člověka. Zda není zohyzděn sobectvím, přetvářkou a zlobou. Jestli ho krásí pokora, štědrost, láska a velkorysost. Ale zase naopak vzhled kostela obvykle mnoho vypovídá o duši lidí, kteří do něj pravidelně přicházejí.

Lidový název slavnosti posvěcení chrámu „posvícení“ má v sobě mnoho pravdy. Kostel, stojící uprostřed naší obce, a především to co se v něm odehrává, by nám měl „posvítit“ na naši cestu životem. Ukázat nám světlo pro naše důležitá rozhodnutí a dát nám světlo naděje. Kež se nám s Boží pomocí daří toto světlo v našem kostele nacházet, aby zářily nejen jeho stěny, ale i naše duše.

Ještě jedno výročí

V pondělí 10. října si můžeme připomenout ještě jedno, mnohem skromnější výročí. Právě před rokem totiž vyšlo první číslo našeho Farního zpravodaje. Nechci zde bilancovat, ale pouze vyslovit přání, aby nám zůstali čtenáři nadále věrní a mohli se ze stránek tohoto „časopisu“ dozvídat samé dobré zprávy a načerpali zde i povzbuzení a poučení pro svůj duchovní život. Už to je na podmínky, v nichž náš zpravodaj vzniká, docela neskromné přání. Ale přál bych si ještě něco víc. Totiž, aby se rozšířil okruh příspěvateľů, kteří by dodávali zajímavé články. Aby to byl zpravodaj skutečně celé farnosti, nikoliv pouze „věstník pana faráře.“ Záleží tedy na vás všech, jaký náš zpravodaj bude.

Je zde určitě na místě poděkovat všem dosavadním příspěvateľům, ale zejména Mgr. Ivaně Hoyerové, která zajišťuje nejen technickou stránku (grafická úprava, tisk, korektury), ale i velice zajímavý seriál o dějinách naší farnosti. Děkuji také za všechny dobrovolné finanční příspěvky na vydávání farního zpravodaje. S důvěrou v Boží pomoc tedy vstupme do druhého roku.

Poděkování

Chtěl bych na tomto místě velice poděkovat manželům Foltovým, kteří se rozhodli u příležitosti 100 let od posvěcení městského kostela věnovat tomuto kostelu krásnou sochu patrona, jemuž je zasvěcen – sv. Jana Nepomuckého. Tato nádherná dřevěná pozlacená socha pochází ze známého poutního místa Maria Zell, odkud ji přinesl jejich předek, bednář a průvodce procesí Jan Folta, kolem roku 1913. Socha je však patrně mnohem starší. Bude skutečnou ozdobou městského kostela a trvalou památkou na velkorysost a zbožnost rodiny Foltů.

P. Ivo Prokop

Mužská spiritualita v Rožmitále

Před několika lety jsem byl kamarádem pozván na duchovní cvičení s Richardem Rohrem, který kromě jiného hledá odpovědi na to, proč ubývá mužů v kostelích, proč ubývá v naší západní kultuře zdravá mužská energie, která může vyvěrat jediné z porozumění sobě, z porozumění tomu, proč a jak jsem já osobně Božím obrazem. Zde jsem za čtyři dny pochopil více než za celá dlouhá léta, nikoli však rozumem (*tím vím lecos již léta*), ale tím, že jsem dokázal nebránit spolupráci s Duchem svatým. Cítil jsem intenzivně Boží přítomnost a to, že Bůh je se mnou stále a kdekoli, jen já mu nedokážu kdykoli uvolnit v sobě trochu místa. Bylo to silné prostoupení vědomím (nikoli kalkulativním rozuměním), které asi nejlépe vyjadřují slova písně Aleše Drvoty „**všechno, co pro tebe mohu udělat, je to, že na sobě budu pracovat**“.

Těžko se dá přiblížit atmosféra společenství 150 mužů, kteří se upřímně snaží porozumět Ježíšovým slovům o obrácení a následování a přitom se rozhodně nesnaží tvářit jako svatý na mostě. Osvobozující doba samoty a ticha v přírodě, v posvátném prostoru otevírajícím schopnost spočinutí v přítomném okamžiku s Bohem a nahlédnout svá zranění tak, aby nedocházelo k jejich předávání, aby mohlo projít transformací odpuštějící milostí a k obrácení. Souzněl jsem s Rohrovým postřehem, že snadno se raději uchylujeme k uctívání Ježíše (*k čemuž nás ale on nikde v evangeliích nevybízí*), abychom se vyhnuli námaze a nejistotě při hledání cesty k následování.

Před rokem jsme se s několika muži začali scházet, abychom společně hledali tuto cestu. Pokud máte zájem o práci na prohlubování své spirituality, budeme rádi, když se k nám připojíte. Kromě P. Ivo Prokopa mezi nás přichází i P. Piotr Nowicki ze Svaté Hory, povzbuzující bylo nadšení P. Zemánka pro naše usilování.

Snažíme se scházet jednou měsíčně a příští setkání je **20.10. ve 20 hodin na faře**. Na programu je:

1. Společné čtení a zamyšlení nad kapitolou „Vyrovnat se s našimi kulturními předsudky“ z knihy „Naděje proti temnotám“
2. Společná modlitba
3. Všeobecná diskuse

V knihovně v kostele je možné si zapůjčit některé knihy (i v elektronické podobě) a přednášky na CD ve formátu MP3. Více na www.chlapi.cz a www.setkani.org

Aleš Brotánek

Několik slov o Richardu Rohrovi

Richard Rohr se narodil r. 1943 v USA. V roce 1961 vstoupil do františkánského řádu. Vystudoval teologii ve františkánském semináři a v r. 1970 byl vysvěcen na kněze. O rok později založil rodinnou komunitu New Jerusalem v Cincinnati, ve státě Ohio. Je jedním ze zakladatelů charismatické obnovy v USA. Dnes je Richard Rohr mezinárodně známý kazatel a vedoucí exercicií. Před 20 lety založil „Centrum pro akci a kontemplaci“ v Albuquerque ve státu New Mexico. Richard Rohr je jedním z mála teologů, kteří se soustředí na to, jak oslovit muže, aby naplno žili své křesťanství.

V Čechách vyšly jeho knihy Všechno má své místo (Vyšehrad), Proč být Katolíkem (Cesta), Cesta divokého muže (Cesta), Naděje proti temnotám (Cesta), Sborník meditací na každý den „Radikální milost“ (Vyšehrad) a právě vychází „Adamův návrat“.

Do Čech zavítal letos P. Richard již po čtvrté, aby tu vedl duchovní seminář, jako již na řadě míst po celém světě. Pražským hostitelem bylo laické společenství, jehož někteří členové ho poznali už dřív, a dokonce neváhali zajet za ním do USA, aby tam vykonali exercicie pod jeho vedením. Otec Je naprosto neokázalý, přirozený, skromný, má mimořádnou schopnost empatie.

Kromě duchovních seminářů též otec Richard absolvoval několik přednášek v Praze na téma „Odlišnost mužské a ženské spirituality“. Přiblížil ji tím, že nastínil základní linie životního příběhu muže a ženy, jak jsou dány nezávisle na té či oné kultuře.

Konsekrece kostela ve městě

Přístavba kostela v městě byla v létě r. 1905 šťastně dohotovena. Jelikož Jeho Excellence nejdůst. biskup Budějovický Dr. Martin Říha slíbil deputaci k němu vyslané přistavený kostel konsekrovati, musel se zříditi k tomuto cíli oltář pevný (altare fixum). Oltářní kámen zhotovil kameník Habada z Rožmitála. Hlavní oltář nový zhotovil řezbář Jelínek z Hořic prostřednictvím kláštera Emauzského. Oltář stál 1100 Kč mimo dopravu sem po dráze. Obraz sv. Jana Nepomuckého maloval p. akadem. malíř Hlávka z Král. Vinohrad za 160 Korun.

Ke konsekraci pozvala deputace s p. farářem také Jeho Eminenci p. kardinála Lva Skrbenského ze Hříště, jenž dlel právě předtím v Roželově na letním bytě. Jeho Eminence nemohl se pro jiné práce zúčastniti. Nabídl pohostinství Jeho Excelenci a jeho průvodu v kníž. arcib. zámku v Rožmitále. Dne 7. října 1905 v 11 hod. dopoledne přijel Jeho Excellence nejdůst. p. biskup drahou na nádraží Rožmitálské s general. vikářem Hůlkou a s bisk. ceremonářem. Tam jej očekávali a přivítali veledůst. p. bisk. vikář Jíně z Blatné s duchovním správcem Staro Rožmitálským Jos. Bouše, s kníž. arcib. patronátním komisařem Kadeřábkem, s c.k. okres. hejtmánem Blatenským Stříbrným, s p. měšťanostou Korejčkem a jinými. Po uvítání jel Jeho Excellence se svatými ostatky, které pro nový oltář přivezl, s celým průvodem ihned do zámku. Po uložení sv. ostatků prozatím v zámecké kapli, vítaly všechny deputace nejdůst. p. biskupa s pány učiteli v zámku. Ve čtyry hodiny dopoledne byly hodinky, nešpory a matutinum ku počtě sv. ostatků v zámecké kapli. Lid se školní mládeží a spolky vítaly Jeho Excelenci u brány slavnostní před mostem postavené. Dne 8. října 1905 v neděli 17. po sv. Duchu sloužil nejdůst. p. biskup tichou mší v zámecké kapli a po sedmé hodině ranní odebral se s celým průvodem ke konsekraci přistaveného kostela v Rožmitále. Počasí bylo jakož i v sobotu předtím deštivé a zimavé. Zvlášť konsekrace konána za stálého deště. Pan papežský prelát Jaenig (Jeník) z Prahy ze Skalky vyslal sem výborné zpěváky s bratrem Pantaleonem z Kláštera Emauzského, přispěl takto velkomyslně ku zvýšení slavnosti té řídké a velepamátné. Po vykonání církevní konsekrace kostela a po přenešení sv. ostatků a uložení jich do oltáře pevného, měl nejdůst. p. biskup dojemnou řeč k zástupu přítomnému v chrámu.

Na to celebrol slavnou mši coram Episcopo s asistencí veledúst. p. bisk. notář a děkan březnický František Šácha. Po obědě v zámku bylo v 3 ½ hod. v kostele tom sv. požehnání a po něm udílel tam nejdůst. p. biskup sv. biřmování školním dítkám ze všech i přespolních škol.

Svaté biřmování ve Starém Rožmitále 9. 10. 1905

Před sv. biřmováním byl i farní chrám P. ve Starém Rožmitále na žádost duchovního správce a s povolením Jeho Eminence uvnitř od malíře Lišky z Rožmitála nákladem 219 Korun nově natřen a od dílovedoucího p. Pechana i zvenku celý s věží obílen. Také zeď hřbitovní byla při tom opravena. Bohužel, že právě trvajícím deštěm obílenou věž brzy poškodily. Také dva kalichy, městský a malý při farním chrámu P. k sv. biřmování od zlatníka Schättingera v Č. Budějovicích nákladem záduší à 40 Korun vyzlacený. Aspergil a loďka s kadidelnicí postříbřena za 16 korun. Velum humerale koupěno od sester Nesv. Svátosti z Budějovic za 56 Korun. Křestní štola za 11 Korun a 3 fialové štoly ke sv. zpovědi à 4 koruny od těchže sester koupěny.

Jeho Excellence nejdůst. p. biskup přijel dne 9. října r. 1905 okolo 7. hodiny ze zámku do Starého Rožmitála. Starorožmitálští vítali jej u postavené brány s hasiči, pan biskup ale nezastavil. Slezl až u hlavních kostelních dveří a odebral se ihned s duchovenstvem do farního chrámu P. Sloužil sám mši sv. a po obřadech za zemřelé v chrámu P. vykonaných měl duchovní správce kázání. Po kázání udílel nejdůst. p. biskup dopoledne sv. biřmování dospělým osadníkům ze vzdálenějších obcí, dopoledne pak po obědě ve faře z bližších obcí a z města Rožmitála.

Přístavba kostela v městě stála Jeho Eminenci 42.000 – 45.000 Korun. Spolek pro přístavbu sebral od dobrodinců k účeli tomu 6.000 Korun. Odevzdal Jeho Eminenci jen 4.000 Korun a obstaral 200 dnů s potahy. Dva tisíce Korun vyprosil si na Jeho Eminenci na zřízení nového hlavního oltáře a nových varhan. Varhany zhotovil nové do města p. Paštika ze Žižkova za 3.000 Korun.

Ivana Hoyerová

Z historie 20. část – Přestavba městského kostela

V těchto dnech slavíme vskutku mimořádné výročí – uplyne právě jedno století od posvěcení rožmitálského městského kostela. Proto v našem „historickém seriálu“ poněkud přeskočíme. K událostem počátku 20. století se pak v budoucnu ještě podrobněji vrátíme, až na ně „dojde řada“.

Vždy, když se něco slaví, je třeba zavzpomínat na okolnosti, které vši té slávě předcházely: na boje, které musely být vybojovány, na spory, které musely být vyřešeny, na jednání, která musela být dovedena do zdárného konce, na oběti lidí, kterým osud kostela, jeho vzhled, funkčnost a krása nebyly lhostejné. Můžeme konstatovat, že cokoliv nového vzbuzuje u většiny lidí nedůvěru. Kdykoliv chtěli naši předkové něco prospěšného, avšak nového prosadit, vždy se zase našli jiní, kteří se postavili proti. Nutno říci, že jich bohužel vždy byla velká přesila. Avšak, kdyby se oni pracovití, obětaví a bohabojní spolehli jen na své vlastní síly, nebyli by ničeho dosáhli. Oni však vždy měli mocného „spojence“. Všem u dobrého a prospěšnému Bůh žehná. I před sty léty hojnost jeho požehnaní nakonec pomohla ušlechtilé a nanejvýš potřebné změny.

V Rožmitále máme do jisté míry velký luxus. Na tak malé město - dva kostely. My je dnes chápeme, jako „naše dva kostely“, ale v minulosti tomu tak vždy nebyvalo. Starý Rožmitál, vždy pouze vesnice, se pyšnil dostatečně velkým, historicky cenným, nádherně vybaveným a ještě k tomu farním kostelem. A město, které se nakonec rozrostlo tak, že tuto ves pojalo do sebe, disponovalo jen malou městskou kaplí. Statut farního kostela příznával takovému kostelu řadu „výhod“. Konaly se zde všechny bohoslužby o slavnostech, křty, svatby a mnoho dalších významných událostí, které se v kapli odehrávat nemohly. Avšak naše malá kaple si za dobu své existence (od r. 1729) vydobyla také jakési zvláštní postavení. Jak město rostlo, rostla i náklonnost duchovních k jeho obyvatelstvu. Na žádost městských obyvatel začali jednotliví kaplani v kapli sloužit bohoslužby čím dál tím častěji. Vyjma svatého třídění a Božích hodů, konaly se zde pravidelně tzv. velké služby Boží včetně kázání a požehnání tolikrát, jako ve farním kostele. Tento pro město příznivý stav však v 70. letech 19. století skončil. Tenkrát se jeden z kaplanů postavil proti této zvyklosti s tím, že není jeho povinností do města docházet. Po smrti faráře Boše došlo pak k veliké roztržce mezi zástupci městských věřících a farářem Pinterem. Značně domyšlivě mu totiž přišli nakázat, že to a to dělat musí, že oni to tak chtějí a tak to musí být. Zcela rozrušený farář na to tehdy odpověděl: „*Ano, pánové, slibuji vám, že vše, co musím, vykonám!*“ A jak řekl, se i stalo. Ve městě se sloužily mše čím dál tím řidčeji a poté, kdy zde zůstal pouze jediný kaplan, byla zde mše sv. sloužena pouze 5x za rok. Lid byl nespokojen, začal proti duchovenstvu reptat, a kdo by se odvážil duchovenstvo omlouvat, se zlou by se potázel. Vše se pak dostalo až k patronovi – pražskému arcibiskupovi, který se zasloužil o jistou nápravu. Dosadil sem druhého kaplana, který pak v Rožmitále sloužil i v některé všední dny. Ale stejně to již nebylo, co bývalo. Starý pořádek již obnoven nebyl. Městská kaple nemohla o jediné nedělní mši všechny účastníky pojmout. Ti pak byli nuceni stát venku, kolem celého kostela. Tento neutěšený stav trval až do roku 1896. Tehdy přijel do Rožmitála přítel starosty Václava Pobudy (jméno se nám nepodařilo zjistit). Svěřil se mu s myšlenkou, že by město konečně mělo začít něco podnikat „pro kostel“. Zbožnému starostovi se myšlenka zamlouvala a okamžitě začal jednat. Po několika schůzích bylo schváleno založit spolek, který by počal shromažďovat finanční prostředky ke stavbě nového kostela. Nadchnout rožmitálské k čemukoliv však nebylo a dodnes není tak jednoduché. A tak vše vázlo.

Jednou však do Rožmitála zavítal i dp. Karel Jeník, „*prelát na Skalce v Praze*“ navštívit spolužáka, zdejšího řídicího učitele Václava Palečka. „*Při té příležitosti chtěl si prohlédnout zdejší chrám Páně. Jak sám doznal, zděsil se nad tím, když viděl jeho vnitřek.*“ Myšlenka postavit nový kostel se mu zdála vzdálená, finančně nákladná a do jisté míry nereálná. Domníval se, že by mohl být kostel pouze přestavěn. A tato jeho víze byla pak postupně naplněna. Trvalo však ještě několik let, než se tak stalo. Starosta V. Pobuda se však této příležitosti chytil. Když mu P. Jeník doporučil architekta Josefa Fantu, neváhal a bez porady s kýmkoliv objednal u známého architekta plán na nový vzhled kostela. Plány nakonec obdržel dva, avšak nebyl tu žádný spolek, který by se věci chopil, jen starosta sám. Bylo mu vyčítáno, že se neporadil, že neobeznámil zastupitelstvo ani širší obec. On se hájil tím, že vše bylo jen jeho soukromým zájmem. Plány nakonec zaplatil P. Jeník a

starosta raněn mrtvicí 14. září 1901 zemřel. V další etapě této nelehké akce se osvědčil zdejší kaplan František Roubík. Vypracoval „*provolání k očanstvu*“, neustále je povzbuzoval a utvrzoval v myšlence na přestavbu kostela. Nakonec byl skutečně založen spolek, ale i ten neměl zpočátku na růžích ustláno. Roztržka střídal roztržku a vše se komplikovalo. I přes všechny překážky však přestavbu kostela naši předkové dotáhli do zdárného konce. Museli se zde však najít zapálení jednotlivci, kteří nedbali překážek, posměchu, nešetřili námahou a díky nim, pomoci kardinála Skrbenského a především díky Boží milosti a požehnání, můžeme dnes my oslavovat s nimi. Díky jim všem za to, že dnes můžeme ve farní kronice číst následující informace:

Rozšíření a zvětšení městské kaple

Jeho Eminence p. kardinál Lev Skrbenský z Hříště ráčil konečně na mnohonásobnou prosbu a písemnou žádost obyvatelů rožmitálských jemu osobně od deputace přednesenou (r. 1903) milostivě uznati potřebu zvětšení městské kaple sv. Jana Nepomuckého. Ráčil naříditi vyhotovení potřebných plánů k tomu účeli p. architektovi pražskému Hromádkovi. Plány byly při obývané komisi politič. za tou příčinou v Rožmitále dne 21. dubna 1904 schválené a z ohledu technického ničeho proti nim nenamítáno. Pan kardinál musel se vlastnoručným vyjádřením písemným zavázati, že i tuto zvětšenou kapli v městě bude jako patrona vydržovati a zachovávat. Podmínky na zadání prací byly do 24. června 1904 vyvěšeny v zámku v Rožmitále. Spolek na rozšíření kaple v Rožmitále utvořený sebral k tomu účeli od členů a dobrodinců na šest tisíc (6.000) Korun a přislíbil ještě 200 dnů s potahy na přivádění materiálu. Biskupská konsistoř v Českých Budějovicích udělila také k tomu své povolení na žádost písemnou jí předanou osobně p. měšťanostou Korejčkem a p. poštmistrem Turkem jí doručenou, připsím na farní zdejší úřad zaslaným ze dne 31. března 1904, č. 2612. Rozšířená kaple bude téměř o polovici větší staré vzhledem na chor i na oratoř. Bude mít celkem 230 čtv. metrů a bude moci pojmouti 575 osob, čítá-li se na 5 osob 2 čtv. metry. Na chory povedou schody zvenčí, také na oratoř. Presbytář bude o 15 cm povýšen (o 1 schod) nad dlažbu loď. Loď zvětšená kaple bude 18,99 metrů dlouhá a 7,15 metrů široká. Bude tedy o 5,84 metrů delší jako stará loď. Věže obě budou zvýšené nad nynější zdivo o 1 metr 10 cm. Staré věže byly vysoké (zdivo) 11,4 metrů.

Počátek přístavby kostela ve městě

Dne 15. srpna 1904 sloužena naposled mše sv. na den Nanebevzetí Panny Marie v městské kapli sv. Jana Nep. zbudované r. 1729. Dne 16. srpna přistoupeno k odstraňování bohoslužebných předmětů a věcí z této kaple. Vše odnešeno k uschování do zámku arcibiskupského. Nato započato ihned se zbouráním presbytáře a předsíně kostelní, jakož i snešením zdiva věží.

Kladení základního kamene

k rozšířené kapli sv. Jana Nep. v městě konalo se slavně dne 11. září 1904. V 10 1/2 hod. sloužena za tou příčinou slavná mše sv. s povolením biskupským u kaple a po zapění církevního chorálu měl duchovní správce starorožmitálský Jos. Bouše přiměřenou řeč z tribuny k četnému zástupu, pak posvětil s biskupským dovořením připravený základní kámen za asistence dvou místních veleb. pánů kaplanů Frant. Roubíka a Otakara Nového a p. katechety S. Štěrbý.

Do základního kamene vložena listina psaná od p. učitele Kliky, vypisující původ a počátek a příčiny rozšíření té kaple. Základní kámen ten umístěn právě ve středu zvenku za presbytářem a opatřen jest letopočtem 1904. Mše svatě slouženy po zbourání kaple v neděli a ve svátek od 16. srpna 1904 všechny ve farním chrámu P. A sice v 7 hodin tichá mše sv., v 7 1/2 hodině ranní služby B. s exhortou, pak devátá mše pro školní děti a velké služby Boží. Ve všední dny sloužil p. katecheta mši sv. v zámecké kapli s povolením církevním i jeho Eminence.

Přístavba kostela ve městě

Jelikož zima byla do vánoc mírná, pracováno na přístavbě kostela městského téměř až do vánoc a zdivo přivedeno až pod krov, který taškami prozatím opatřen.